

Förenade målen T-9/96 och T-211/96

Européenne automobile SARL

mot

Europeiska gemenskapernas kommission

”Konkurrens — Distribution av motorfordon — Prövning av klagomål —
Passivitetstalan, talan om ogiltigförklaring samt skadeståndstalan”

Förstainstansrättens dom (första avdelningen) av den 13 december 1999 . . II-3642

Sammanfattning av domen

1. *Konkurrens — Administrativt förfarande — Prövning av klagomål — Kommissionens fastställande av i vilken ordning klagomål skall behandlas — Beaktande av gemenskapsintresset av att utreda ett klagomål — Kommissionens utrymme för skönsmässig bedömning — Skyldighet att motivera ett avskrivningsbeslut — Domstolsprövning (EG-fördraget, artikel 190 (nu artikel 253 EG); rådets förordning nr 17, artikel 3)*
2. *Talan om ogiltigförklaring — Grunder — Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter — Rättens prövning ex officio (EG-fördraget, artikel 173 (nu artikel 230 EG i ändrad lydelse))*

3. *Konkurrens — Administrativt förfarande — Prövning av klagomål — Beaktande av gemenskapsintresset av att utreda ett klagomål — Bedömningskriterier — Huruvida det är nödvändigt att klarlägga rättsläget inom den berörda sektorn — Sektorn för distribution av motorfordon — Möjlighet för kommissionen att, när den har mottagit flera klagomål om liknande uppträdanden som anses utgöra överträdelse från flera företag, endast utreda ett av klagomålen — Möjlighet för de övriga klagandena att väcka talan vid nationell domstol*
(Rådets förordning nr 17, artikel 3)

1. När kommissionen ger klagomål som ingetts till den enligt artikel 3 i förordning nr 17 olika prioritet, kan den inte endast fastställa i vilken ordning de skall handläggas, utan den kan även avslå ett klagomål på grund av att det inte finns ett tillräckligt gemenskapsintresse av att pröva ärendet.

Kommissionens utrymme för skönsmässig bedömning i detta avseende är emellertid inte obegränsat. Kommissionen är sålunda skyldig att motivera en vägran att pröva ett klagomål, och motiveringen skall vara tillräckligt klar och detaljerad så att förstainstansrätten effektivt kan kontrollera hur kommissionen har utövat sin befogenhet att skönsmässigt fastställa med vilken prioritet klagomål skall behandlas.

Denna kontroll får inte föranleda förstainstansrätten att ersätta kommissionens bedömning av gemenskapsintresset med sin egen bedömning, utan syftet är att kontrollera att det omtvistade beslutet inte är fattat på grundval

av materiellt oriktiga omständigheter, att det inte har skett en felaktig rättstillämpning och att det inte heller har gjorts en uppenbart oriktig bedömning eller förekommit maktmissbruk.

2. Förstainstansrätten kan på eget initiativ undersöka om de väsentliga formföreskrifter och i synnerhet de processrättsliga skyddsregler som ges av gemenskapens rättsordning har åsidosatts.
3. Vid bedömningen av om det föreligger ett gemenskapsintresse av att utreda ett klagomål som ingetts till förstainstansrätten enligt artikel 3 i förordning nr 17 skall kommissionen väga den påstådda överträdelsens möjliga inverkan på den gemensamma marknadens funktion mot sannolikheten av att den kommer att kunna fastslå att det föreligger en överträdelse och omfattningen av de undersökningar som krävs för att den på bästa sätt skall kunna fullgöra sitt uppdrag att övervaka efterlevnaden av artiklarna 85 och 86 (nu artiklarna 81 EG och 82 EG).

Härvidlag får kommissionen inte endast ta hänsyn till hur allvarlig den påstådda överträdelsen är och hur omfattande undersökningsåtgärder som skulle krävas för att kunna styrka dess förekomst, utan även till behovet av att klargöra rättsläget kring det beteende som klagomålet avser och att fastställa vilka rättigheter och skyldigheter som de olika ekonomiska aktörer som berörs av detta beteende har enligt gemenskapens konkurrensrättsliga bestämmelser.

Inom ramen för handläggningen av ett klagomål genom vilket en överträdelse av artikel 85 i fördraget har anmälts inom sektorn för distribution av motorfordon — när de befullmäktigade mellanhandernas, biltillverkarnas och återförsäljarnas respektive rättigheter och skyldigheter har definierats i gruppundantagsförordningar, i ett meddelande

från kommissionen samt i såväl förstainstansrättens som domstolens praxis — kan kommissionen utan att begå ett uppenbart fel anse att nationella domstolar och myndigheter kan behandla de påstådda överträdelserna i sökandens klagomål och skydda sökandens rättigheter enligt gemenskapsrätten.

När kommissionen står inför ett flertal omständigheter som ger anledning att misstänka att flera stora företag inom samma näringsområde agerar på ett sätt som strider mot konkurrensrätten har den rätt att koncentrera sina ansträngningar till ett av de berörda företagen, samtidigt som den uppmanar de ekonomiska aktörer som eventuellt har lidit skada till följd av de andra företagens överträdelser att väcka talan vid nationell domstol.